

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Με αφορμή τις κρατικές διθυραμβικές ανακοινώσεις για τις κατηγορίες που απέδωσαν αρχές οκτώβρη σε 33 υπηκόους ευρωπαϊκών χωρών, μελών τεσσάρων μη κυβερνητικών οργανώσεων (μκο), συν 2 υπηκόους τρίτων χωρών στο πλαίσιο της επιχείρησης Αλκμήνη, είπαμε να δούμε κι εμείς τι πραγματικά συμβαίνει.

Τι έγινε λοιπόν; Η ΕΥΠ έκανε μια επιχείρηση όπου -σύμφωνα με άρθρο του μπατσοδημοσιογράφου σουλιώτη της Καθημερινής- στρατολόγησε δύο μετανάστες ως πράκτορες* για να πάνε στα τουρκικά παράλια και να βρουν στοιχεία για το αν και πώς κάποιες μκο βοηθούν στην είσοδο μεταναστών στην Ελλάδα. Κάπως έτσι τα μέλη των μκο φορτώθηκαν ένα κάρο κατηγορίες κακουργηματικού χαρακτήρα (από κατασκοπεία μέχρι συγκρότηση εγκληματικής οργάνωσης!) με το σκεπτικό ότι **“διευκόλυναν την παράνομη είσοδο αλλοδαπών στην ελληνική επικράτεια”** σύμφωνα με την αστυνομία, μέσω της χρήσης της εφαρμογής alarmphone. Αυτό που κάνει η συγκεκριμένη εφαρμογή είναι να δίνει τη δυνατότητα σε πρόσφυγες να εκτέμπουν το στίγμα τους, ώστε να ενημερώνονται οι διαχειριστές της εφαρμογής και με τη σειρά τους να ενημερώνουν τις αρχές για να τους περισυλλέξουν. Αυτή η εφαρμογή υπάρχει και στη μεσόγειο για να βοηθήσει μετανάστες που θέλουν να περάσουν από την Αφρική στην Ιταλία και την Ισπανία. Σε απλά ελληνικά, δίνει τη δυνατότητα σε κάθε πρόσφυγα και μετανάστη να στείλει ένα ύστατο σήμα κινδύνου πριν πνιγεί και βρεθεί στον πάτο του Αιγαίου! Έχει τη σημασία του ότι η συγκεκριμένη εφαρμογή δεν είναι δα και κάνα μυστικό. Παραμένει online (alarmphone.org) και μάλιστα όλες οι ακτοφυλακές έχουν ενημερωθεί από το 2014 για την ύπαρξη της.

Σημειώσεις

*Το να κατηγορεί το ελληνικό κράτος για κατασκοπεία τα μέλη των μκο τη στιγμή που το ίδιο διατυμπανίζει ότι στέλνει πράκτορες σε έδαφος άλλου κράτους, του τουρκικού, δείχνει απλά το βαθμό αποθράσυνσης του. Και μια εύλογη απορία. Άραγε τέτοιοι πράκτορες δε δρουν και στο ελληνικό έδαφος, και ειδικά στα ακριτικά νησιά; Αν ναι, δε θα μπορούσε η δράση τους να συνδέεται με αυτά που γίνονται τους τελευταίους μήνες;

Εμείς ΜΚΟ δεν είμαστε και σχέσεις με τέτοιες δεν έχουμε. Αλλά εκτιμούμε ότι οι λόγοι των διώξεων δεν είναι προφανώς αυτοί που μας παρουσιάζουν, αλλά το ότι (ανάμεσα σε άλλους λόγους που πιθανώς μας διαφεύγουν) αυτές οι μκο έκαναν συνεχείς ενοχλητικές αναφορές αποκαλύπτοντας εν πολλοίς κοινά μυστικά γι' αυτά που κάνει το ελληνικό κράτος και παρακράτος στο Αιγαίο**. **Παράνομες επαναπροωθήσεις, τρύπημα βαρκών μεταναστών, σήκωμα κυμάτων γύρω από τις βάρκες τους για να ις αναποδογυρίσουν και τόσα άλλα που έχουν ως αποτέλεσμα μες στα χρόνια πνιγμένους μετανάστες (“ναυάγια” και “τραγωδίες” ονομάζουν οι δημαγωγοί αυτές τις δολοφονίες).** Ταυτόχρονα το ελληνικό κράτος δίνει άλλο ένα αποτρεπτικό μήνυμα στους μετανάστες αναλαμβάνοντας την ευθύνη για μελλοντικές δολοφονίες, λέγοντάς τους ουσιαστικά: *“Αν προσπαθήσετε να μπείτε στην Ελλάδα, θα σας αφήσουμε να πνιγείτε -αν δε σας πνίξουμε εμείς- κι αν κάποιος θελήσει να σας βοηθήσει θα του χρεώσουμε το μισό ποινικό κώδικα”.*

Η πραγματικότητα όμως είναι ότι ο μόνος που διευκολύνει τα περίφημα κυκλώματα διακίνησης είναι το ελληνικό κράτος που δεν αφήνει άλλο τρόπο σε ανθρώπους κυνηγημένους να ταξιδέψουν με ασφάλεια και να μη θαλασσοπνιγόνται. Όπως οι 4 μετανάστες που πνίγηκαν ανατολικά της κρήτης μέσα σεπτέμβρη, όπως το νεκρό 6χρονο παιδί στις 8/11 στη σάμο***, όπως οι εκατοντάδες μετανάστες που έχουν πνιγεί τα τελευταία χρόνια στο Αιγαίο. Όσοι και όσες δε θέλουμε να είμαστε συνένοχοι σε αυτές τις δολοφονίες, αρχικά τουλάχιστον, απαιτούμε τα αυτονόητα:

ΑΝΟΙΚΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ - ΚΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ

**Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος πέτσας δήλωσε ότι το ελληνικό κράτος έχει σκοπό “να ενισχύσει τη συνεργασία της με οργανώσεις που προσφέρουν θετικό έργο και να αντιμετωπίσει όσες λειτουργούν παρασιτικά”. Υποθέτουμε ότι το να καταγγέλλεις τα εγκλήματα του ελληνικού κράτος εις βάρος των μεταναστών δε συγκαταλέγεται στο “θετικό έργο”.

***Διαβάσαμε μάλιστα στην ερτ β. Αιγαίου ότι “αναμένεται ο πατέρας του άτυχου 6χρονου, που κρατείται στο Λιμεναρχείο, να οδηγηθεί ενώπιον της δικαιοσύνης με την κατηγορία της έκθεσης ανηλίκου σε κίνδυνο”!!! Δηλαδή το ελληνικό κράτος όχι μόνο δολοφόνησε το 6χρονο παιδί αλλά θα δικάσει και τον πατέρα του να ήταν αυτός ο εγκληματίας.

Κάποιες φορές οι δολοφόνοι του ελληνικού λιμενικού πιάνονται on camera επί τω έργον. 2 Μάρτη του 2020 και το λιμενικό σώμα κατόπιν εντολών του ελληνικού κράτους προσπαθεί να βυθίσει βάρκα μεταναστών στο Αιγαίο. Απ' όσο ξέρουμε αυτοί δεν έχουν κατηγορηθεί για εγκληματική συμμορία.

Το παρακράτος, όπως και το κράτος, έχει συνέχεια...

Κοίτα να δεις που η ελληνική κοινωνία είναι από τις πιο αντιφασιστικές κοινωνίες του κόσμου. Έτσι φάνηκε τουλάχιστον στις 7 του Οκτώβρη. Πολύς κόσμος ζητωκραύγασε την καταδίκη των βοθρολυμμάτων της χ.α. Το ίδιο και η κυβέρνηση της νδ, η αξιωματική αντιπολίτευση του σύριζα, τα υπόλοιπα κόμματα του κοινοβουλίου αλλά και εκτός αυτού, όπως επίσης και τα γνωστά για τις “αντιφασιστικές” απόψεις μήντια (όπως πολύ σωστά είχε πει η μάνα του Φύσσα από την αρχή “εσείς τους ανεβάσατε και τους κάνατε εξουσία, εσείς τους φέρατε εδώ κι εσείς κάνατε να φάνε το παιδί μου”).

Οι ναζί στη φυλακή ήταν το βασικό σύνθημα μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ήταν η επικρατούσα γραμμή της αριστεράς αλλά και του τότε πρωθυπουργού σαμαρά. Η γραμμή αυτή πλαισιώθηκε από το αίτημα να καταδικαστούν τα βοθρολύματα ως εγκληματική οργάνωση, όπως και τελικά έγινε. Και τι σημαίνει αυτό άραγε;

Καταδικάστηκαν ως εγκληματίες με απόψεις λίγο ναζί και ξεμπερδέψαμε. Όλοι χάρηκαν, όλοι έδειξαν την αντιφασιστικότητά τους και στο τέλος ο βασικός κερδισμένος ήταν η δημοκρατική πτυχή της εξουσίας και το περίφημο συνταγματικό τόξο.

Ξέχασαν βέβαια να μας πουν ότι τα βοθρολύματα δεν είναι απλά μια εγκληματική συμμορία. Ξέχασαν να μας πουν ότι αυτή η συμμορία είναι σπλάχνο από τα δικά τους σπλάχνα. Ξέχασαν με λίγα λόγια να πουν τον πραγματικό και πιο ουσιώδη ρόλο ύπαρξής της που δεν είναι κάτι άλλο από παρακρατικός μηχανισμός. Πράγμα που σημαίνει πως η συμμορία των βοθρολυμάτων ήταν από την αρχή της το μακρύ χέρι του συστήματος τους. Και όταν το χρειάστηκαν μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, άρχισαν να το βγάζουν προς τα έξω για να επιτελέσει τους εθνικούς στόχους τους κράτους.

Η ελληνική κοινωνία δε μπορεί με την καμία να χαρακτηριστεί αντιφασιστική ή τουλάχιστον μη ρατσιστική, σίγουρα στην πλειοψηφία της. Τα ρατσιστικά εγκλήματα της τις τελευταίες δεκαετίες είναι αμέτρητα, πάνω στα κορμιά των αλβανών εργατών της δεκαετίας του 90, στα σώματα των βαλκάνιων μεταναστών, στα κορμιά των προσφύγων και μεταναστών από τη βόρεια αφρική και την ασία. Η εκμετάλλευση τεράστια και συνειδητή. Το ίδιο ισχύει και για το κράτος και για τους μηχανισμούς του, όπως και για τα μήντια.

Είναι χαρακτηριστικό το εξώφυλλο της εφσυν που αναφέρεται στο τείχος της δημοκρατίας (μεταξύ των οποίων και ο σαμαράς, ο μητσουτάκης, η γεννηματά) που χτυπάει τη ναζιστική απειλή. Αποτελεί ουσιαστικά ένα αισχρό ξέπλυμα των δημοκρατικότητας εγκλημάτων που έχει διαπράξει αυτό το τείχος και ταυτόχρονα εξαφανίζει τον παρακρατικό ρόλο της χ.α. (αφού ανάμεσα σε άλλους φιλοξενεί και τους εργοδότες της χ.α. να “ενώσουν τις φωνές τους εναντίον της ναζιστικής απειλής”). Λίγο πριν τη δολοφονία Φύσσα κάποιες μειοψηφικές αντιφασιστικές φωνές πολύ σωστά είχαν σημειώσει ότι δεν υπάρχει κάποια σύγκρουση μεταξύ του συνταγματικού τόξου και της χ.α. αλλά ότι ουσιαστικά “η χρυσή αυγή είναι το βέλος στο συνταγματικό τόξο”.

Τα βοθρολύματα με μία ανύπαρκτη σε ψήφους ιστορία δε θα μπορούσαν να έχουν καμία αξίωση αν δεν είχαν από πίσω τους το κράτος το ίδιο αλλά και το βαρύ κεφάλαιο της Ελλάδας, αν δεν είχαν την αστυνομία από τη μία ως βασικό μηχανισμό στήριξης των παρακρατικών τους έργων αλλά και τους χρηματοδότες τους, με βασικό το ελληνικό ναυτιλιακό κεφάλαιο. Σύμμαχος επίσης και μάλιστα με πολύ κομβικό ρόλο, το ντόπιο παπαδαριό με γνωστούς μητροπολίτες από το αίγιο και τον πειραιά να τους κάνουν γνωστούς στο ποίμνιο και να ζητάνε την ψήφο τους.

Με λίγα λόγια η καταδίκη των βοθρολυμάτων ως εγκληματική οργάνωση απέκρυψε το βασικό της ρόλο ως μηχανισμό του κράτους. Δε θα μπορούσαν βέβαια να το πουν ποτέ αυτό γιατί έτσι θα καταδίκάζαν τον εαυτό τους, θα έπρεπε να καταδικάσουν το ίδιο το κράτος. Οπότε το αίτημα της αριστεράς του κράτους και του κεφαλαίου “οι ναζί στη φυλακή” και “η χ.α. είναι εγκληματική συμμορία” ήταν ό,τι έπρεπε να για να μείνει “κρυφός” ο παρακρατικός της ρόλος.

Ούτε βέβαια έγιναν ποτέ ζήτημα οι δολοφονίες που έκαναν στη βοσνία οι χρυσαυγίτες, ως απεσταλμένοι του ελληνικού κράτους εκεί και με σκοπό να σφάξουν τους βόσνιους εδραιώνοντας ακόμα περισσότερο τη δολοφονική ελληνοσερβική φιλία. Τότε οι χρυσαυγίτες φωτογραφίζονταν μαζί με τους σερβοφασίστες χασάπηδες και την ελληνική σημαία αφότου είχαν συμμετάσχει στο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας που λέγεται Σρεμπρένιτσα*. Και ο ελληνικός ιμπεριαλισμός στα βαλκάνια επεκτεινόταν.

Στην τελική οι χρυσαυγίτες επιτέλεσαν τον πατριωτικό τους ρόλο. Αυτό άλλωστε σημαίνει να είσαι πατριώτης. Πληρώθηκαν από το κράτος για να κάνουν αυτά που έκαναν και να επιτελέσουν το σκοπό τους. Και όταν αυτός επιτελέσθηκε θα “πλήρωναν το τίμημα” με κάποια ποινή. Ποιός είπε ότι κάποια παρακρατικά γρανάζια δεν κάνουν και φυλακή άμα τους το πουν/επιβάλλουν οι κρατικοί τους εργοδότες, προκειμένου να μείνει στο απυρόβλητο ο παρακρατικός μηχανισμός καθεαυτός; Εξάλλου ας μην ξεχνάμε ότι ο μισθοδοτούμενος από την ευπ πράκτορας μιχαολιάκος έχει ξανακάνει φυλακή, αφού κι αυτό είναι μέσα στα καθήκοντα των παρακρατικών καθαρμάτων.

Το παρακράτος δεν τελειώνει όμως όσο υπάρχει αυτό που του δίνει την ίδια του την ύπαρξη, το κράτος. Η ύπαρξη του δεύτερου δημιουργεί και το πρώτο. Το ένα δε μπορεί να υπάρχει χωρίς το άλλο. Οπότε καλές οι χαρές και οι καταδίκες για όσους χαίρονται, αλλά είναι αστείο (ή τραγικό καλύτερα) να πιστεύει κανείς ότι τελείωσαν οι βρώμικοι παρακρατικοί μηχανισμοί του κράτους και των χρηματοδοτών τους. Αυτοί θα συνεχίσουν να υπάρχουν και να κάνουν τη δουλειά τους, η οποία είναι το τσάκισμα και η πειθάρχηση της εργατικής τάξης με όρους που δε θα υπάγονται στο όποιο δημοκρατικό fair-play.

*Για το έγκλημα στη Σρεμπρένιτσα διαβάστε το βιβλίο “ΣΡΕΜΠΡΕΝΙΤΣΑ το μεγαλύτερο έγκλημα του “πολιτισμένου κόσμου” στην ευρώπη μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο” και “ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΦΙΛΙΑ 1991-1995 - Η συμμετοχή του ελληνικού ιμπεριαλισμού στον “τρίτο βαλκανικό πόλεμο”” (εκδόσεις αντισχολείο, σειρά anti-imp, στη βιβλιοθήκη και το βιβλιοπωλείο αυτόνομων εκδόσεων του αυτοδιαχειριζόμενου χώρου ΑΝΑΤόΠΙΑ).

Θεωρούμε αρκετά χρήσιμο το site της ΑΣΤΑΜΑΤΗΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ (<https://www.sarajevomag.net/>) και τα κείμενα με τίτλο “Ο δεύτερος θάνατος του Σαχτζιάτ Λουκμάν”.

Σχετικά με τη γυναίκα που

αναγκάστηκε να αφήσει το νεογέννητο μωρό της στην πλαζ και

κατηγορείται

για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως...

Τον περασμένο Φεβρουάριο μια 27χρονη γυναίκα γέννησε μόνη της στο νοσοκομείο του αγίου ανδρέα. Μετά τη γέννα η κοπέλα πήρε το βρέφος από το νοσοκομείο και αφού περιπλανήθηκε, το άφησε στην ακτή της πλαζ όπου παρασύρθηκε και πνίγηκε. Το βρέφος εντοπίστηκε από περαστικούς οι οποίοι κάλεσαν τους μπάτσους. Μετά από λίγο, οι μπάτσοι συνέλαβαν την 27χρονη, η οποία προφυλακίστηκε για ανθρωποκτονία εκ προθέσεως* και το δικαστήριο της ορίστηκε για το Δεκέμβρη του 2020.

Όταν η είδηση έγινε γνωστή, όπως ήταν αναμενόμενο, τα τοπικά μήντια άρχιζαν να λαιδορούν την 27χρονη ως “μήδεια” ή “τέρας”. Η διαχείριση αυτής της υπόθεσης από τα μίντια έδωσε την ευκαιρία σ’ ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας -που ήταν ήδη έτοιμο- να βγει και να πει την “αποψάρα” του (πάντα πίσω από την ασφάλεια του πληκτρολογίου) για το τι θα έκανε στη θέση της 27χρονης χωρίς βέβαια να μπορεί να αντιληφθεί την κατάσταση την οποία η ίδια βίωνε. Η κοπέλα εγκαταλείφθηκε από τον πατέρα του παιδιού όταν του είπε ότι είναι έγκυος, έκρυψε την εγκυμοσύνη από τους γονείς της καθώς ήξερε ότι δε θα ενέκριναν την απόφασή της, οπότε πέρασε την εγκυμοσύνη και τη γέννα ολομόναχη και χωρίς στήριξη. Έτσι λοιπόν, αφού γέννησε πήρε το παιδί και έφυγε από το νοσοκομείο και έκανε βόλτες για ώρες για να σκεφτεί τι θα έκανε από εδώ και πέρα και αποφάσισε (όπως τέλοσπαντων μπορείς να πάρεις μια απόφαση σε τέτοιες συνθήκες) να αφήσει το παιδί στη πλαζ με σκοπό να το βρει κάποιος και να το πάρει.

Οι διάφοροι ηθικολόγοι κριτές δε θα μπουν στη διαδικασία να μπουν στη θέση της κοπέλας και να παίξουν στο μυαλό τους τι σημαίνει μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, τι συναισθηματική διαδικασία πρέπει να περάσει μια γυναίκα τρέχοντας πανικόβλητη στα φαρμακεία και τους γιατρούς, σε τι ακόμα χειρότερη κατάσταση βρίσκεται όταν έχουν περάσει οι 3 μήνες της νόμιμης έκτρωσης και ψάχνει (συνήθως μόνη της) μια άλλη εναλλακτική για τη διακοπή της κύησης, και όλα αυτά σε έναν κοινωνικό περίγυρο είτε εχθρικό είτε καθόλου συμπαραστατικό.

Το όποιο βίωμα όμως δεν είναι απλά κάτι προσωπικό που αφορά το κάθε άτομο ξεχωριστά. Μια γυναίκα της εργατικής τάξης που βρίσκεται με μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη δεν έχει τις ίδιες επιλογές με μια γυναίκα της μεσαίας τάξης. Η επίκληση στις “πανανθρώπινες” αξίες της “μητέρας” και του “βρέφους” αποκρύβουν σκόπιμα και εντέχνως ότι ζούμε σε μια ταξική κοινωνία όπου δεν έχουν όλοι το ίδιο εύρος επιλογών. Δεν είχε προφανώς τις ίδιες επιλογές η 27χρονη εργάτρια από την πάτρα που βρέθηκε να γεννάει με 10 ευρώ στην τσέπη, με μια γυναίκα της μεσαίας τάξης που έχει την οικονομική δυνατότητα να αντιμετωπίσει μια τέτοια δύσκολη κατάσταση και ως εκ τούτου να σκεφτεί πιο ψύχραιμα την όποια επιλογή της (π.χ. από το να πληρώσει έναν ακριβό γυναικολόγο, να μπορεί να πληρώσει νταντά για τα παιδιά της ώστε να συνεχίσει να δουλεύει και άλλες ευκολίες που δίνει σε κάποια η ανώτερη ταξική της θέση). Οπότε τα επιχειρήματα, που ακούστηκαν για ακόμα μία φορά, για “γυναίκες που κρατάνε τα παιδιά τους με οποιοδήποτε κόστος και κάτω από τις οποιοσδήποτε συνθήκες” στοχοποιούν όλες εκείνες τις γυναίκες που είτε άφησαν τα παιδιά τους είτε τα σκότωσαν μετά τη γέννα είτε έκαναν έκτρωση, και ουσιαστικά δεν τους δόθηκε το δικαίωμα της “επιλογής” λόγω κοινωνικών και ταξικών καταβολών.

Βέβαια όμως και η έκτρωση ούτε τόσο εύκολη είναι ούτε τόσο ανέξοδη όσο θεωρούν. Μολονότι στην Ελλάδα ο ποινικός κώδικας επιτρέπει τις αμβλώσεις μέχρι την 12η εβδομάδα για κάθε περίπτωση, ο εοπυυ καλύπτει τα έξοδα μόνο σε περιπτώσεις που κρίνεται αναγκαίο λόγω παθολογικού προβλήματος. Αυτό όμως έχει σαν αποτέλεσμα οι γυναίκες που θέλουν απλά να κάνουν έκτρωση -χωρίς να υπάρχει κάποιο παθολογικό αίτιο- να πρέπει να πάνε σε ιδιωτικό νοσοκομείο ή να κάνουν παράνομες και μη ασφαλείς εκτρώσεις. Επίσης στον ποινικό κώδικα σχετικά με τις εκτρώσεις αναφέρεται ότι “ο ιατρός μπορεί να επικαλεστεί τους κανόνες και τις αρχές της ηθικής συνείδησής του και να αρνηθεί να εφαρμόσει ή να συμπράξει στις διαδικασίες τεχνητής διακοπής της κύησης εκτός εάν υπάρχει αναπότρεπτος κίνδυνος για τη ζωή της εγκύου ή κίνδυνος σοβαρής και διαρκούς βλάβης για την υγεία της”. Αυτό είχαν μάλιστα επικαλεστεί το 2017 οι τρεις αναισθησιολόγοι του μοναδικού νοσοκομείου της σάμου με αποτέλεσμα αν μια κοπέλα ήθελε να κάνει έκτρωση να πρέπει να φύγει εκτός νησιού. Έτσι μια γυναίκα που επιθυμεί να κάνει έκτρωση έχει να αντιμετωπίσει εκτός από τα έξοδα της διαδικασίας, την ψυχολογική πίεση και τον κάθε γιατρό που μπορεί να αρνηθεί για ηθικούς λόγους. Και μην ξεχνάμε, ότι μπορεί οι εκτρώσεις να έχουν γίνει νόμιμες από το 1986 στην Ελλάδα, αλλά όπως παντού είναι ένα πράγμα η ψήφιση ενός νόμου και εντελώς άλλο το πώς αυτός εν τέλει εφαρμόζεται (και ποιες μπορούν να εκμεταλλευτούν τα όποια θετικά στοιχεία έχει αυτός). Όπως επίσης και ότι ζούμε σε μια χώρα που υπάρχει μια ευρεία κοινωνική αντίληψη ότι η έκτρωση είναι φόνος και η όποια γυναίκα θα επιλέξει κάτι τέτοιο υπάρχει τεράστια πιθανότητα να στιγματιστεί κοινωνικά.

αφίσα
που
κολλήθηκε
στην
Πάτρα
τον Απρίλη
του 2018

αν δεν θέλετε πράγματι να βλέπετε νεκρά νεογνά

KANTE ΤΙΣ ΑΜΒΛΩΣΕΙΣ

ΟΝΤΩΣ*

ΔΩΡΕΑΝ

Χωρίς ενόχες και αυτοενοχοποίηση
Χωρίς ντροπή και φόβο
Χωρίς πίεση απ' την οικογένεια,
τον φίλο, το περιβάλλον.
Προσβάσιμες για όλες μας.

Η ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΝΟΗ

Κάθε γυναίκα, λοιπόν, που έχει μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη** καλείται να πάρει σημαντικές και δύσκολες αποφάσεις για τη ζωή της, οι οποίες περιορίζονται από την ταξική της θέση, ενώ χρειάζεται και τη στήριξη του περιβάλλοντός της για να ανταπεξέλθει στην ψυχολογική πίεση που βιώνει. Αυτό που σίγουρα δε χρειάζεται μια γυναίκα που έχει βρεθεί σε τέτοια κατάσταση είναι οι “εύκολες καταδίκες” και τα κοινωνικά κανιβαλικά σχόλια εναντίον της από διάφορους “υπερασπιστές της ζωής” γενικά κι αόριστα, οι οποίοι υπερασπιστές της ζωής δεν είναι τόσο ευαίσθητοι όταν αφορά άλλες ζωές που χάνονται εξαιτίας ενός συστήματος ταξικής καταπίεσης και εκμετάλλευσης (όπως π.χ. των βρεφών των μεταναστών που πνίγονται/δολοφονούνται στον πάτο του αιγαίου από τη μεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους). Οπότε, ναι, για όλους τους παραπάνω λόγους θεωρούμε ότι γυναίκες σαν την 27χρονη εργάτρια από την πάτρα (και όποια άλλη βρέθηκε σε τέτοια θέση) χρειάζονται τη συμπαράστασή μας και όχι τη λαιμοκοπή του κάθε ηθικολόγου (δημοσιογράφου και μη).

*Ποσοστά όπου γυναίκες εγκαταλείπουν το νεογέννητο βρέφος τους ή το σκοτώνουν μετά τη γέννα δεν είναι καθόλου μεμονωμένα όπως συνεχώς αναπαράγεται προκειμένου να παρουσιάσουν περαιτέρω αυτές τις γυναίκες ως “τέρατα” που έκαναν κάτι “πρωτοφανές και αποτρόπαιο” που δεν αιτιολογείται με τίποτα. Ακούγοντας το δικηγόρο της κοπέλας που ζητάει να μετατραπεί η κατηγορία από “ανθρωποκτονία εκ προθέσεως” σε “παιδοκτονία”, μάθαμε ότι σύμφωνα με το άρθρο του 303 του ποινικού κώδικα “μητέρα που από πρόθεση σκότωσε το παιδί της κατά τον τοκετό ή μετά τον τοκετό, αλλά ενώ εξακολουθούσε ακόμη η διατήρηση του οργανισμού της από τον τοκετό, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών” (και όχι ισόβια όπως η ανθρωποκτονία εκ προθέσεως). Αυτό δείχνει ότι ακόμα και η επίσημη νομοθεσία έχει λάβει υπόψη της ότι η πράξη της παιδοκτονίας πρέπει να κριθεί διαφορετικά και με μεγαλύτερη επιείκεια, υπολογίζοντας ίσως ότι η παρούσα πράξη διαπράττεται υπό συνθήκες έντονης ψυχολογικής πίεσης. Και το ότι ακόμα και ο νόμος έκρινε σκόπιμο να κάνει το διαχωρισμό παιδοκτονίας και ανθρωποκτονίας δείχνει ότι σίγουρα δε μιλάμε απλά για μεμονωμένα γεγονότα αλλά για κάτι που γινόταν συχνά και συνεχίζει να γίνεται. Κι ευτυχώς δε συλλαμβάνουν όλες τις γυναίκες που αναγκάζονται να καταφύγουν σε αυτή την πράξη.

**Εδώ εννοούμε και τις περιπτώσεις που μια γυναίκα μπορεί στην αρχή να είχε αποφασίσει να κρατήσει το μωρό και μετά να άλλαξαν εντελώς τα όποια δεδομένα είχε όταν πήρε αυτή την απόφαση, και μετά αναγκάστηκε να πάρει άλλη.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ, ΤΙΣ ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Το Σάββατο 7 νοέμβρη το απόγευμα ενώ υπήρχε ανακοινωμένη συγκέντρωση στην πλατεία Όλγας ενάντια στην καταστολή, την απαγόρευση κυκλοφορίας και την κρατική διαχείριση της πανδημίας καλεσμένη από την Ανοιχτή Συνέλευση για την Αλληλεγγύη ενάντια στον ολοκληρωτισμό, πλήθος μπάτσων κατέλαβε τους δρόμους γύρω από την πλατεία και το παράρτημα εμποδίζοντας τον κόσμο να πλησιάσει προ τα κει (μάλιστα οι μπάτσοι αναγνώρισαν έναν αναρχικό εκεί κι έβγαλαν κι όλη τους την τσάμπα μαγκιά ξυλοκοπώντας τον). Παράλληλα έγιναν έλεγχοι στην περιοχή και επιβλήθηκαν πρόστιμα παράνομης κυκλοφορίας πάρα το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα άτομα που ελέγχθηκαν, επέδειξαν τις απαραίτητες βεβαιώσεις κυκλοφορίας. Κόσμος που δε μπορούσε να φτάσει στο σημείο συγκέντρωσης αυθόρμητα κινήθηκε προς τον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Επί τα Πρόσω (που ήταν ήδη ανοικτό με ανακοινωμένο κάλεσμα για συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης), αλλά κάθε λογής μπάτσοι περικύκλωσαν το χώρο, επιτέθηκαν στον κόσμο που βρισκόταν εκεί, έσπασαν την είσοδο του χώρου και προσήγαγαν αρκετά άτομα (έξω από τη ΓΑΔΑ μάλιστα προσπάθησαν να συλλάβουν τον εκδότη του sitetartopresse επειδή προσπάθησε να καταγράψει τη μαρτυρία ενός από τους προσαχθέντες που ήταν τραυματισμένος). Λίγες μέρες πριν στην αθήνα οι μπάτσοι χτύπησαν με μανία αντιφασιστική συγκέντρωση και συνέλαβαν 13 αντιφασίστες (μάλιστα πέρα από τους αντιφασίστες χτύπησαν και περίοικους της γειτονιάς που απλά βρέθηκαν στο δρόμο τους). Επίσης στις 31/10 στη Θεσσαλονίκη οι μπάτσοι κατέλαβαν την πλατεία από όπου είχε καλεστεί διαδήλωση αλληλεγγύης στις καταλήψεις απαγορεύοντας ουσιαστικά την πορεία.

Με πρόσχημα την covid-19 και την προστασία της δημόσιας υγείας, το κράτος και οι κατασταλτικοί του μηχανισμοί προσπαθούν να κερδίσουν έδαφος (όπως το ίδιο κάνουν και οι εργοδότες επιδεινώνοντας συνεχώς τους όρους με τους οποίους αναγκάζομαστε να πουλήσουμε την εργατική μας δύναμη). Και το υπουργείο δημόσιας τάξης φροντίζει να δείξει τι εννοεί όταν λέει ότι “**Η Ελληνική Αστυνομία στον καιρό της πανδημίας, είναι το ΕΣΥ της προστασίας μας**”. Το μόνο που προστατεύουν είναι η “υγεία” του συστήματος εκμετάλλευσης και καταπίεσης και όχι φυσικά της εργατικής τάξης και των κατώτερων στρωμάτων (για τους οποίους επιφυλάσσονται διώξεις και πρόστιμα αν τολμήσουν και διαμαρτυρηθούν).

Υγ: Με αφορμή τα όσα έγιναν στις 7/11, την Τρίτη 10/11 πραγματοποιήθηκε αντικατασταλτική διαδήλωση στο κέντρο της πάτρας.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΕΝΩΣΗ 65

as65patra.wordpress.com
as65.patra@gmail.com

